

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

C23d 5/08

Nr 2015.

Richard Zulauf
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Kl. 48 ~~c 6.~~

48c, 5/08

Sposób sporządzania tabliczek do pisania.

Zgłoszono 29 stycznia 1923 r.

Udzielono 4 maja 1925 r.

Pierwszeństwo: 14 listopada 1922 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku petenta, opisanym w patencie niemieckim Nr 362485, jest sposób sporządzania tabliczek z dowolnie zabarwioną emaljiową powłoką, przy zastosowaniu znanej i praktycznie wypróbowanej emalji do ugruntuwania i pokrywania, zapomocą którego pokrywającej emalji nadaje się w zwykły sposób niezbędne własności, w celu uczynienia powłoki nadającą się do wszelkiego rodzaju pisania na niej. W tym celu do emalji, w naszym młynku) z mokrą masą, dodaje się pewną ilość (mniej więcej 15 i ponad 15%) glinki, przewyższającą znacznie zwykle dostawaną ilość około 8—10%. W ten sposób otrzymuje się przy zwyczajnej temperaturze wypalania 850—900° powłokę e-

malji, na której można bardzo dobrze pisać.

Wciągu dalszych prac okazało się, że przy znanych i praktycznie wypróbowanych dawkach emalji, można otrzymać powłoki, nadające się znakomicie do pisania, i bez tego znaczniejszego dodatku glinki w młynku, a mianowicie, poddając masę ze zwykłą domieszką 8—10% glinki wypalaniu w znacznie niższej temperaturze, niż zwykle. Podczas gdy masę wypala się zwykle w 800—900°, to według niniejszego sposobu wypala się ją w temperaturze o 200—250° niższej.

Zniżenie temperatury o mniej więcej 200° od powszechnie używanej, i uniknięcie większego dodatku glinki daje bardzo

znaczną oszczędność na materiale opałowym, jako też na glince (kaolinie). Części składowe masy mogą być najrozmaitsze: największe znaczenie dla fachowca mają oczywiście te, które najlepiej odpowiadają pożądanym własnościom (zabarwianie itd.) i swemu naznaczeniu.

Jako przykład może posłużyć sposób sporządzania z emalii czarnej, podobnej do łupku, powierzchni do pisania.

W tym celu można użyć:

Mniej więcej 125 kg feldspatu

„ 65 „ kryolitu

„ 65 „ kablínu

„ 30 „ sody

„ 12 „ boraksu

„ 3 „ tlenku kobaltu,

przyczem w młynku dodaje się 9—10% kaolinu 7—9% czarnych ciał. Tę powłokę wypala się przy temperaturze mniej więcej 650° i otrzymuje się znakomitą powierzchnię do pisania.

Chcąc otrzymać powierzchnie nie czarne, podobne do łupku, ale dowolnie inaczej zabarwione, należy zastąpić w powyższym przykładzie barwiące materiały (ciała czarne i tlenek kobaltu) innemi znanemi ciałami barwiącemi, przyczem stosunkowe ilości części składowych emalii mogą albo muszą być odpowiednio zmienione.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób sporządzania tabliczek z dowolnie zabarwioną powłoką z emalii, znamieny tem, że wykonaną i nałożoną na podłożu emalii powłokę wypala się, w znany sposób, ze zwykłym dodatkiem glinki, w temperaturze mniej więcej o 200° C niższej, aniżeli zwykła temperatura wypalania powłoki emalii.

Richard Zulauf.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.